

Tingets næste Møde afholdes Tirsdag den 17. Januar Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Inddrivelse af ubestridte Fordringer og om Eksekution af Forlig i visse Tilfælde.

Mødet hævet Kl. 1.10'.

24de Møde.

Tirsdag den 17. Januar, Kl. 1¹/₂.

Formanden: Ved 6te Landstingsmand for 6te Kreds, Pagh, er modtaget et Andragende fra Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk om, at det ved Lov maa blive fastsat, at Gældsfordringer af ringe Omfang kunne inddrives ved Udpantning.

Trykte Eksemplarer af Andragendet ere omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Inddrivelse af ubestridte Fordringer og om Eksekution af Forlig i visse Tilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3035 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Alberti): Jeg har ikke meget at bemærke til det foreliggende Lovforslag af den Grund, at jeg i Princippet ganske kan slutte mig til den Tanke, der ligger til Grund for det, den nemlig, at lette og billiggøre Adgangen til Inddrivelse af udestaaende Fordringer af anerkendt Natur. Men medens jeg saaledes ganske kan billige Tanken, forekommer det mig dog, at det er et Spørgsmaal, om Forslaget ikke gaar noget vel vidt, og om

det ikke burde indskrænkes til at angaa Fordringer, der ere anerkendte, eller Fordringer, der i alt Fald hvile paa et nogenlunde bevisligt Grundlag, f. Eks. paa autoriserede Handelsbøger eller lignende. Gaar man ikke for vidt, naar man giver Lovforslagets Regel Anvendelse paa saa at sige enhver udestaaende Fordring? Det kan jo ikke nægtes, at den Fremgangsmaade, der her tillades, er en Fremgangsmaade af en temmelig skrap Natur lige overfor Debitor, og det staar for mig som et meget tvivlsomt Spørgsmaal, om det ret hurtigt vil gaa op for Folk, ikke alene i Forretningsverdenen, men ogsaa udenfor den, hvor Lovforslaget jo ogsaa vil faa sin store Betydning, at man saaledes, blot fordi man ikke inden en vis Tid fremsætter sin Indsigelse, kan være udsat for et saa stærkt og indgribende Skridt, som Udpantning er. Jeg vil derfor henstille til Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt — hvad jo ogsaa Adressen fra Underdømmernes Forening gaar ud paa — til en Begyndelse at nøjes med at bringe Forslagets Regel til Anvendelse paa anerkendte Fordringer eller i alt Fald Fordringer, der hvile paa et nogenlunde bevisligt Grundlag. Dernæst forekommer det mig ogsaa, at man er noget vel streng mod Debitor, naar man i § 3, sidste Stykke, bestemmer, at hvis det senere under den i Anledning af Fordringen anlagte Retssag findes, at de af ham fremsatte Indsigelser vare ugrundede, skal han uvægerlig idømmes skadesløse Omkostninger. Der vil dog kunne tænkes en Mængde Tilfælde, hvor det vel under Sagen findes, at Skyldnerens Indsigelser ere ugrundede, men hvor det dog maa erkendes, at han kan have haft nogen Anledning til selv at tro paa deres Rigtighed, og i saadanne Tilfælde forekommer det mig meget strengt at paalægge ham Udredelse af skadesløse Omkostninger. Jeg vil, for saa vidt dette Punkt angaar, henstille, om man ikke kunde nøjes med at indskærpe Reglen om Mulkt for unødigt Trætte, og tillige indføre en Regel, der noget udvidede Adgangen til at opnaa skadesløse Omkostninger, men ikke gjorde deres Paalæggelse aldeles nødvendig i alle Tilfælde.

Det er kun disse Bemærkninger, jeg har at gøre til Lovforslagets fem første Paragraffer. Med Hensyn til § 6, som i og for sig ikke staar i nogen nødvendig Forbindelse med Lovforslagets Hovedtanke, skal jeg sige, at jeg er ganske enig i det ønskelige i at faa en saadan Regel som den der foreslaaede gennemført, men det